

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

4. De Visitatione Elisabethæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

fensis intimè dolendo: & amoris, omnes homines, ceu fratres, & membra Christi filij sui amantissimè complectendo, eorumque perfectionem & salutem zelosissimè desiderando, idq; secundum mensuram eximiae cognitionis (quam habuit de Deo eiusq; amabilitate & in homines charitate, de gravitate peccatorum & enormitate suppliciorum ijs debitorum) & charitatis diuinitus sibi infusae, tot tam heroicis actibus in immensum penè auctae, qua in Deum & quicquid Deus amaret, ferebatur. Eisdem affectus æmulari stude.

III. Similiter exemplo instinctuque filij B. Mater nouo feruore renouauit affectus absolutissimae resignationis, & oblationis sui ipsius liberalissimae ad omnia amplectenda, facienda, & perferenda, quaecunq; ab aeterno Deus decreuisset, & in tempore vellet, se cum filio quantumuis ardua, laboriosa, probrosa, acerbata amplecti, facere, & pati. O quam accepta Deo, quam meritoria sui ipsius perfecta immolatio! quanto acceptior quotidiana eius frequentatio! Vtrumque, si vis, cum diuina gratia, praestare potes.

De Visitatione Elisabethae. Luc. I.

I. **C**Hristus mox à conceptu munus Sal-

Sal-

Saluatoris auspicaturus, properauit ad Ioannem præcursores suum sanctificandum, vt præberet exemplum humilitatis & charitatis, simulque matrem impulit ad Elisabetham visitandum, vt esset cooperatrix & instrumentum huius primæ sanctificationis, quæ futura erat peccatorum mediatrix: idemque secum præberet exemplum humilitatis & charitatis, quæ post filium futura erat præcipuum speculum omnis perfectionis. Hic expende, quo ardore B. Virgo montana transcendens, comitantibus Angelis, regemque suum stipantibus, miris cœlestium illustrationum & consolationum delicijs affluens, frequentari familiares sibi affectus prædictos, zeli gloriæ Dei & salutis animarum. quâto eminentius eosdem continuerit benedictus eius filius, licet vtero adhuc conclusus, nihilominus iam tunc paratus transilire colles laborum, transuadare torrentes persecutionum, transcendere montes dolorum, opprobriorum, tormentorum, crucis, mortis. Quam te merito oporteret, qui ad montem perfectionis conscendendum vocatus es, hos saltus tam sublimes, pro modulo tuo, à longè saltem imitari?

II. Salutatur Beata Virgo prior Elisabethæ

D 2

be;

betham, qua salutatione mediante Verbum incarnatum sanctificat, usu rationis donat, & lætificat suum præcurso-rem: Elisabetha sentiens exultantem infantem in utero, & repleta Spiritu sancto, magna voce, magnoque affectu prædicat benedictam Matrem, & benedictum eius Filium, intimeque se humiliat, indignam se reputans obsequio visitationis Matris Dei. Quanto & tu ardore te humiliare, diuinamque deberes bonitatem erga te & dignationem suspicere, reuereri, & prædicare, quod toties ad te sanctificandum in sancta communione venire dignetur?

III. Beata ac prudens Virgo sic laudata, non reddit vicem more mundano, sed ad Deum conuersa, in illum omnem laudem transfert, illique omnia charismata accepta transcribens, prorumpit in canticum laudis decem versiculis, quasi totidem chordis constans, quo exultabunda in spiritu Deum magnificat voce, & toto corde, cum eximie humilitatis, gratitudinis, amoris, zeli gloriæ Dei incensissimo affectu, ob decem causas, quarum tres priores ipsi soli propriæ, reliquæ septem cum alijs communes. 1. Quod Deus se tam vilem, & indignam, tam benignè respexerit. 2. Quod tantis bene-

benedictionibus praeuenerit, ut sit benedicenda ab omnibus generationibus, ad maiorem eiusdem Dei gloriam, & maius ipsorum, à quibus benedicenda foret, emolumentum. 3. Quod sibi fecerit magna, euehendo se in Matrem Dei, alijsque idè tot tantisque gratijs ditando. 4. Ob misericordiam eius in omnes diffusam. 5. Ob potentiam, qua miraplurima patrauit in mundi creatione, conseruatione, gubernatione, & mirabilium tandem mirabilissimum, Incarnationem Verbi. 6. Ob iustitiam in superbis omnibus, Lucifero, Pharaone, Nabuchodonosore alijsque passim humiliandis. 7. & 8. Ob iustitiam simul & misericordiam eiusdem potentes de sede deponentis & humiles exaltantis, esurientes replentis, abundantes egestate punientis. 9. Ob prouidentiam singularem erga suos, quorum, licet videatur ex interuallo obliuisci, in tempore tamen semper ijs benignè subuenit. 10. Ob fidelitatem in promissis certò seruandis, ut patet in missione tot iam retroactis saeculis promissi Messiae, dilata quidem, attamen tempore oportuno executioni mandata, impletisque promissionibus olim Patribus factis. Nec contenta fuit deuotissima Virgo, hos

affectus semel elicuisse, se tota reliqua
vita eisdem deuotissimè frequentauit
& quidem his tribus mensibus, quibus
Elisabethę suum obsequium humillimè
deserebat, eisdem frequentare cœpit eò
ardentius, quò recentius se tot gratijs
extraordinarijs ornatam, in super & di-
gnitate Matris Dei insignitam animad-
uertit: & hoc quanto cordis iubilo,
quanto interno solatio, quanto gratię &
glorię incremento? Et tu quàm lætus
viueres, quàm securus morereris, si hos
affectus Beatę Virginis in *Magnificat* ex-
pressos deuotè frequentare conareris?

*De reuelato Sancto Iosepho anxio
Incarnationis mysterio.
Matth. 1.*

I. **E**Xpende miram Dei in his duabus
sanctissimis personis probandis
prouidentiam, quod permittat & Bea-
tum Iosephum virum rectissimum, su-
perantem fide Abraham, tolerantia Ia-
cob, castitate alterum Iosephum, con-
suetudine cum Deo Moysen, charitate
proximi Samuelem, humilitate & man-
suetudine Dauidem, tam graui de in-
temeratissimæ Sponsæ lapsu angi, id quæ
tanto